

dette sker, vil sikkert Udviklingen selv efterhaanden forme sig ogsaa paa dette Omraade, saaledes som det tjener Samfundslivet bedst. Men skal denne Udvikling kunne foregaa, er det nødvendigt, at Betingelserne derfor tilvejebringes, hvilket som alt anført naturligt sker derved, at der gives Kvinder lige Adgang med Mænd til at opnaa Ansættelse i Statsemployer.

Hvad her er anført angaaende Kvinders Ansættelse i Statsemployer er, som det vil skønnes, nærmest set fra det Synspunkt, at dette vilde blive til Gavn for Samfundet. Men selvfølgelig har ogsaa den Betragtning, at Kvinder bør have samme Ret som Mænd til at opnaa det Gode, som fast Ansættelse under Staten anses for at være, sin fulde Berettigelse, og bør, om end i anden Række, fremhæves, naar man gaar til en samlet Overvejelse af, hvorvidt man bør give Kvinder Adgang til Statsemployer. Der er næppe Anledning til at komme særlig dybt ind paa denne Side af Sagen; men her skal blot nævnes, at det synes absolut uretfærdigt saavel paa det særlige Omraade, som det i Fjor og atter i Aar behandlede Lovforslag om Kvinders Ansættelse i Statistisk Bureau angaar, som ogsaa i andre Grene af Administrationen, at det at være Kvinde skal være en Hindring — naar ellers alle andre Betingelser er til Stede — for at opnaa fast Ansættelse i et Embede.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Ægteskabs Virkning med Hensyn til Ansættelse og Forbliven i Embedet, da formener vi, at Mand og Kvinde her theoretisk bør stilles ens, idet vi føler os overbevist om, at den langt overvejende Del af Embedskvinder ved Ægteskabs Indgaaelse selv vil vælge Hjemmet i Stedet for Embedet.

For de gifte Kvinder, der forbliver i Embede, bør antagelig de samme Pensionsregler gælde, som gælder for Mænd. Men for de Kvinder, der ved Ægteskabs Indgaaelse udtræder af Embede, men efter et nærmere bestemt Aaremaal enten som Enker eller fraskilte eller som endnu levende i Ægtestand paany søger Embede, burde billigvis de Aar, hvori de tidligere har virket i Embede, medregnes i deres Tjenesteaar.

Med Hensyn til Spørgsmaalet, hvorvidt Manden skal sikre sin Hustru Overlevelserente, naar de begge er i Embede, da mener vi, at saalænge Forsørgelsespligten udelukkende paahviler Manden, bør han formentlig ogsaa sikre hende Overlevelserente. Denne Ordning er gennemført i det offentlige Skolevæsen i København.

Paa Dansk Kvindesamfunds Vegne bringer vi herved den højtærede Finansminister vor ærbødige Tak, fordi der er givet os Anledning til at fremkomme med ovenstaaende Udtalelse.

Paa Styrelsens Vegne

Jutta Boysen Møller  
Formand.

## Vold mod Kvinder.

Vi har modtaget følgende:

Forleden Dag stod der i de Ferslewske Blade en Artikel med Overskrift „Forklaring udbedes“; den var skrevet i Anledning af, at Voldsmanden, som overfaldt Jordemoderen ved Aarhus, var bleven idømt en saa urimelig lille Straf. Der var ingen Underskrift under Artiklen; men gid der havde staaet *Dansk Kvinde-*

*samfunds Fællesstyrelse* derunder. Burde ikke Dansk Kvindesamfund vogte paa hvert eneste saadant Tilfælde, de er jo mangfoldige, og hver eneste Gang komme med et „Forklaring udbedes“, ikke i et enkelt Blad, men i dem alle. Kunde ikke et af Styrelsesmedlemmerne have det som sin Opgave, og Ret til at tegne Fællesstyrelsen under. Kredsene kunde jo være forpligtede til at melde vedkommende Styrelsesmedlem, naar sligt forefaldt i deres Egn. Det vilde sikkert gøre sin Virkning.

*Et Medlem.*

\* \* \*

Jeg er ganske enig med „Et medlem“ i, at „Dansk Kvindesamfund“ burde holde et vågent øje med de voldshandlinger, der begås imod kvinder, og fremføre for offentligheden, hvilke urimelig små straffe der idømmes for den slags forbrydelser i forhold til de straffe, der idømmes de forbrydelser, som forekommer os kvinder langt mindre. Som en af ophavsmændene til den adresse, der i sin tid fik 184,000 underskrifter, burde jeg jo have foreslået fælles styrelsen at tage sig virksomt af den sag. Når jeg ikke har gjort det, ligger det i, at der har været så meget arbejde, at jeg ikke har kunnet overkomme det, men stadig har måttet opsætte det. Jeg er nu „Et medlem“ meget taknemlig for, at hun ved sine ord har givet mig det stød, jeg trængte til, og jeg skal nu i næste styrelsesmøde (d. 2den maj) bringe sagen frem for styrelsen. — I det hele tør jeg nok udtale, at hele styrelsen og redaktionen vil glæde sig over, at „Et medlem“ viser så varm en interesse for kvindesagen — vi trænger netop så meget til at føle, at kredsen er levende med i bevægelsen!

Nykøbing F., 23. April 1905.

A. Stampe Feddersen.

## Kvindebevægelsen

og

Charlotte Ejlersgård.

Til

den ærede Redaktion af *Kvinden og Samfundet*.

I Anledning af Redaktionens Bemærkninger til mine Artikler i „Højskolebladet“ om Kvindebevægelsen skal jeg tillade mig at udtale følgende:

Det Par Unøjagtigheder, som Bladet har fundet i disse Artikler, stammer fra, at Artiklerne har ligget længe og ventet paa Højskolebladets Kontor, inden det meget optagne